ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 21ης Σεπτεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση Τ-104/02,

Société française de transports Gondrand Frères SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον M. Famchon, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τη C. Durand και τους B. Stromsky και X. Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2002) 24 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2002, με την οποία διαπιστώθηκε ότι σε μια συγκεκριμένη περίπτωση δεν δικαιολογείται η διαγραφή εισαγωγικών δασμών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

GONDRAND FRÈRES κατά ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

αφού έλαβε υπόψη τη γραπτή διαδικασία και κατόπιν της δημοσίας συνεδριάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Η αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού (ΕΚ) 3319/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές μείγματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου σε υδατικά ή αμμωνιακά διαλύματα καταγωγής Βουλγαρίας και Πολωνίας, εξαγομένου από εταιρίες που δεν εξαιρούνται του δασμού, και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που επιβλήθηκαν (ΕΕ L 350, σ. 20), αιτιολογική σκέψη που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο Η το οποίο επιγράφεται «Μέτρα αντιντάμπινγκ», έχει ως εξής:

«Λόγω της σημαντικής ζημίας που έχει υποστεί η κοινοτική βιομηχανία υπό μορφή οικονομικών απωλειών και της δυνατότητας απορρόφησης ενός δασμού κατ' αξία με ζημιογόνες επιπτώσεις στην κατάσταση των τιμών στην κοινοτική αγορά γι' αυτό

το εποχιακό και υψηλής ελαστικότητας τιμής προϊόν, καθώς και λόγω της ύπαρξης αριθμού εισαγωγικών κυκλωμάτων μέσω εταιριών τρίτων χωρών, θεωρείται σκόπιμο να επιβληθεί μεταβλητός δασμός στο επίπεδο το οποίο θα επιτρέψει στην κοινοτική βιομηχανία να αυξήσει τις τιμές της σε αποδοτικά επίπεδα για τις εισαγωγές που τιμολογούνται απ' ευθείας από τους Βούλγαρους ή Πολωνούς παραγωγούς ή από μέρη τα οποία έχουν εξαγάγει το εν λόγω προϊόν κατά την περίοδο της έρευνας και ένας ειδικός δασμός πάνω στην ίδια βάση για όλες τις άλλες εισαγωγές για να αποτραπεί η καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ.»

2 Το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 επιβάλλει τον ακόλουθο οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ:

«Το ποσό του δασμού αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές καταγωγής Πολωνίας θα είναι η διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής εισαγωγής 89 ECU ανά τόνο του προϊόντος και της τιμής cif στα σύνορα της Κοινότητας συν το δασμό του κοινού δασμολογίου που πρέπει να καταβληθεί ανά τόνο προϊόντος σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η τιμή cif στα σύνορα της Κοινότητας συν το δασμό του κοινού δασμολογίου που πρέπει να καταβληθεί ανά τόνο προϊόντος είναι χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή εισαγωγής και στην περίπτωση που οι εισαγωγές που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία τιμολογούνται απ' ευθείας στον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα από τους ακόλουθους εξαγωγείς ή παραγωγούς που ευρίσκονται στην Πολωνία:

[...]

— Zaklady Azotowe Pulawy, Pulawy,

— (πρόσθετος κωδικός TARIC: 8793).

Για τις εισαγωγές που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία οι οποίες δεν τιμολογούνται απ' ευθείας από έναν από τους ανωτέρω εξαγωγείς ή παραγωγούς που ευρίσκονται στην Πολωνία προς τον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα καθορίζεται ο ακόλουθος ειδικός δασμός:

για το προϊόν [...] που πιστοποιείται ότι παράγεται από την εταιρία Zaklady Azotowe Pulawy [...] ειδικός δασμός [...] 19 ECU ανά τόνο προϊόντος (πρόσθετος κωδικός TARIC: 8795).»

3 Το άρθρο 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας) προβλέπει τη διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της πληρωμής ή βεβαιώσεώς τους το ποσό τους δεν οφειλόταν νομίμως ή ότι βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα. Ωστόσο, δεν γίνεται επιστροφή ή διαγραφή δασμών όταν τα γεγονότα που οδήγησαν στην πληρωμή ή τη βεβαίωση ποσού το οποίο δεν οφειλόταν νομίμως προκύπτουν από τέχνασμα του ενδιαφερομένου.

4 Το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα (στο εξής: ρήτρα επιεικείας) έχει ως εξής:

«1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών είναι δυνατή σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 236, 237 και 238, οι οποίες:

— καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής,

— προκύπτουν από περιστάσεις που δεν συνεπάγονται ούτε δόλο ούτε πρόδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερόμενου. Οι καταστάσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή, καθώς και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής. Η επιστροφή ή διαγραφή είναι δυνατόν να υπόκειται σε ειδικούς όρους.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή δασμών για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, παραχωρείται κατόπιν υποβολής αιτήσεως στο αρμόδιο τελωνείο πριν από την εκπνοή προθεσμίας δώδεκα μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης του χρέους των εν λόγω δασμών στον οφειλέτη. Ωστόσο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέψουν υπέρβαση της εν λόγω προθεσμίας σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες.»

5 Το άρθρο 905 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1, στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), ορίζει στην παράγραφό του 1:

«Όταν η τελωνειακή αρχή απόφασης στην οποία έχει υποβληθεί αίτηση επιστροφής ή διαγραφής βάσει του άρθρου 239, παράγραφος 2, του κώδικα, δεν είναι σε θέση να αποφασίσει, με βάση το άρθρο 899, και η αίτηση συνοδεύεται από αποδεικτικά στοιχεία που μπορούν να αποτελέσουν ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις για τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου, το κράτος μέλος, στο οποίο υπάγεται η αρχή, διαβιβάζει το φάκελο στην Επιτροπή για να ληφθεί απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπουν τα άρθρα 906 έως 909 [...]»

6 Το άρθρο 399 του γαλλικού τελωνειακού κώδικα ορίζει ως «αναμεμειγμένους» στην απάτη εκείνους που καθ' οιονδήποτε τρόπο είχαν συμμετοχή στο αδίκημα της λαθρεμπορίας ή της εισαγωγής ή εξαγωγής χωρίς διασάφηση. Οι «αναμεμειγμένοι» υπόκεινται στις ίδιες ποινές με τους αυτουργούς και, επιπλέον, στις στερητικές δικαιωμάτων ποινές που προβλέπονται από το άρθρο 432 του ίδιου κώδικα.

Το ιστορικό της διαφοράς

7 Η προσφεύγουσα είναι γαλλική εταιρία η οποία ασκεί τη δραστηριότητα του εκτελωνιστή. Στις 22 και 23 Αυγούστου και στις 17 Σεπτεμβρίου 1996, από το τελωνείο της Rouen (Γαλλία), έθεσε για λογαριασμό τριών γαλλικών εταιριών, και συγκεκριμένα των UNCAA, Champagne Fertilisants και EFI Trade (στο εξής: παραλήπτριες εταιρίες), σε ελεύθερη κυκλοφορία τρία φορτία μείγματος ουρίας και νιτρικού αμμωνίου σε υδατικά ή αμμωνιακά διαλύματα καταγωγής Πολωνίας.

8 Τα εμπορεύματα αυτά πωλήθηκαν από την πολωνική εταιρία Zaklady Azotowe Pulawy (στο εξής: ZAP) στη γαλλική εταιρία Evertrade. Τιμολογήθηκαν για πρώτη φορά από τη ZAP προς την Evertrade πριν τιμολογηθούν από την Evertrade προς τις παραλήπτριες εταιρίες (τιμολόγια της 12ης Αυγούστου 1996, αριθ. 96.00230 και 96.00231 προς τη Champagne Fertilisants και 96.00232 προς την UNCAA, και της 21ης Αυγούστου 1996, αριθ. 96.00243, 96.00244, 96.00245 και 96.00246 προς την EFI Trade).

9 Οι τελωνειακές διασαφήσεις που κατέθεσε η προσφεύγουσα περιείχαν αίτηση απαλλαγής από τους βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 δασμούς αντιντάμπινγκ. Τα εμπορεύματα έγιναν δεκτά από το τελωνείο της Rouen (στο εξής: αρμόδιες τελωνειακές αρχές), το οποίο ανέγραψε στις διασαφήσεις αυτές την ένδειξη «ACD» (admis conforme sur documents, «δεκτό βάσει εγγράφων»), κατά την παρουσίαση των εμπορευμάτων στις 22 και 23 Αυγούστου και στις 17 Σεπτεμβρίου 1996. Τα επτά τιμολόγια που είχε εκδώσει η Evertrade (βλ. τη σκέψη 8 της παρούσας αποφάσεως) είχαν επισυναφθεί στις διασαφήσεις αυτές.

10 Με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 1997, ο διευθυντής δασμών και εμμέσων φόρων του τελωνείου της Rouen ανέφερε στην προσφεύγουσα ότι κατόπιν εκ των υστέρων ελέγχου των τελωνειακών διασαφήσεων διαπιστώθηκε ότι οι σχετικές εισαγωγές δεν τιμολογήθηκαν απ' ευθείας στις τρεις παραλήπτριες εταιρίες από την ZAP. Κατά συνέπεια, θεώρησε ότι εν προκειμένω έπρεπε να επιβληθεί ο ειδικός δασμός των 19

ECU ανά τόνο προϊόντος και ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να χρεωθεί με 1 757 175 γαλλικά φράγκα (FRF) ως δασμούς αντιντάμπινγκ και με 96 643 FRF ως φόρο προστιθεμένης αξίας, δηλαδή με συνολικό ποσό 1 853 818 FRF (στο εξής: χρέος αντιντάμπινγκ).

11 Με έγγραφο της 3ης Αυγούστου 2000 που απηύθυνε στον γενικό διευθυντή τελωνείων της Rouen, η προσφεύγουσα ζήτησε βάσει των άρθρων 236, παράγραφος 1, και 239, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα να διαγραφούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ που της είχαν επιβληθεί. Στις 12 Δεκεμβρίου 2000, η γαλλική Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Εμμέσων Φόρων εξέθεσε στην προσφεύγουσα ότι η αίτηση διαγραφής που είχε υποβάλει διαβιβάστηκε στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα.

12 Με την απόφαση C(2002) 24 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2002, με την οποία διαπιστώθηκε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν δικαιολογείται διαγραφή των εισαγωγικών δασμών, η Επιτροπή απέρριψε την πιο πάνω αίτηση (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

13 Με εισαγωγικό της δίκης έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

14 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς διεξαγωγή αποδείξεων.

15 Η προσφεύγουσα δεν παρέστη στη δημόσια συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 2003, ο δε Γραμματέας βεβαίωσε ότι η κλήση απεστάλη στον αντίκλητο της προσφεύγουσας στο Λουξεμβούργο και ότι η απόδειξη παραλαβής της κλήσεως αυτής απεστάλη στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου. Το Πρωτοδικείο, αφού ζήτησε από την Επιτροπή να διατυπώσει την άποψή της ως προς το ενδεχόμενο αναστολής της διαδικασίας, αποφάσισε να συνεχιστεί η δίκη, ενώ η Επιτροπή ανέφερε ότι στο θέμα αυτό επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου.

16 Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, η Επιτροπή αγόρευσε και απάντησε στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει την επίδικη απόφαση·

— να διατάξει τη διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος να διατάξει το Πρωτοδικείο τη διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα

Επιχειρήματα των διαδίκων

19 Η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου του αιτήματος της προσφεύγουσας να διατάξει το Πρωτοδικείο τη διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ που της επιβλήθηκαν. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο δεν δύναται να υποκαταστήσει τα διοικητικά όργανα που είναι αρμόδια να λαμβάνουν τις αποφάσεις περί διαγραφής δασμών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

20 Κατά πάγια νομολογία, δεν είναι έργο του Πρωτοδικείου, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως που στηρίζεται στο άρθρο 230 ΕΚ, να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα ή να τα υποκαταστήσει. Συγκεκριμένα, αν το Πρωτοδικείο ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη, του σχετικού οργάνου έργο θα είναι να λάβει, βάσει του άρθρου 233 ΕΚ, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Ιανουαρίου 1998, Τ-67/94, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1, σκέψη 200, και της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-133/95 και Τ-204/95, IECC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3645, σκέψη 52). Κατά συνέπεια, το αίτημα της προσφεύγουσας να διατάξει το Πρωτοδικείο τη διαγραφή των δασμών αντιντάμπινγκ που της επιβλήθηκαν πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

21 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως με τους οποίους προβάλλει, πρώτον, ότι είναι ανύπαρκτο το χρέος αντιντάμπινγκ, δεύτερον, ότι εμφιλοχώρησε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, τρίτον, ότι η επίδικη απόφαση πάσχει τυπικό ελάττωμα.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι είναι ανύπαρκτο το χρέος αντιντάμπινγκ

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ύπαρξη του χρέους αντιντάμπινγκ. Ισχυρίζεται ότι η τιμή που η ZAP τιμολόγησε στην Evertrade, και κατά μείζονα λόγο η τιμή που η Evertrade τιμολόγησε στις παραλήπτριες εταιρίες, είναι πολύ μεγαλύτερη της ανερχόμενης σε 89 ECU ελάχιστης τιμής εισαγωγής που καθορίζεται από το άρθρο 1, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3319/94, οπότε δεν πρόκειται για τιμή ντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα θεωρεί το να επιρριφθεί στον εκτελωνιστή το οικονομικό βάρος των δασμών αντιντάμπινγκ για εισαγωγές οι οποίες ξεκάθαρα δεν έχουν σχέση με ντάμπινγκ ή με καταστρατήγηση μέτρων αντιντάμπινγκ δημιουργεί απαράδεκτη κατάσταση και από πραγματική άποψη και από νομική άποψη αλλά και για λόγους επιεικείας.

23 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί ανυπαρξία του χρέους αντιντάμπινγκ για να αμφισβητήσει το κύρος της επίδικης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, οι αποφάσεις διαγραφής που η Επιτροπή λαμβάνει για λόγους επιεικείας δεν έχουν ως αντικείμενο να διατυπωθεί κρίση ως προς την ύπαρξη τελωνειακής οφειλής απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998, C-413/96, Sportgoods, Συλλογή 1998, σ. I-5285, σκέψεις 39 έως 43, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1998, T-195/97, Kia Motors και Broekman Motorships κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2907, σκέψη 36).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

24 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα αποτελεί «γενική ρήτρα επιεικείας». Η διάταξη αυτή και το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού προορίζονται να καλύψουν μια εξαιρετική κατάσταση στην οποία ο περί ου πρόκειται επιχειρηματίας βρίσκεται σε σχέση με τους λοιπούς επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα (βλ., στο ίδιο πνεύμα, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 1999, , C-86/97, Trans-Ex-Import, Συλλογή 1999, σ. I-1041, σκέψη 18, και της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, C-61/98, De Haan, Συλλογή 1999, σ. I-5003, σκέψη 52). Η ρήτρα επιεικείας και το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού σκοπό έχουν να εφαρμόζονται όταν οι περιστάσεις που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ επιχειρηματία και διοικήσεως είναι τέτοιες ώστε είναι ανεπιεικές να υποχρεωθεί ο επιχειρηματίας να υποστεί μια ζημία την οποία δεν θα είχε υποστεί υπό κανονικές συνθήκες (απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 1998, T-42/96, Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-401, σκέψη 132). Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών, οι οποίες μπορούν να γίνουν μόνον υπό ορισμένες συνθήκες και σε περιπτώσεις που ειδικά προβλέπονται από τις πιο πάνω διατάξεις, συνιστούν εξαίρεση από το σύνηθες εισαγωγικό και εξαγωγικό καθεστώς (βλ., στο ίδιο πνεύμα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2003, C-156/00, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-2527, σκέψη 91).

25 Επομένως, οι αιτήσεις που απευθύνονται στην Επιτροπή βάσει των συνδυασμένων διατάξεων της ρήτρας επιεικείας και του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού δεν αφορούν το ζήτημα αν υφίσταται οφειλή δασμών αντιντάμπινγκ αλλά σκοπό έχουν μόνο να διαπιστωθεί η συνδρομή ειδικών περιστάσεων που για λόγους επιεικείας μπορούν να δικαιολογήσουν την επιστροφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (βλ., κατ' αναλογία, τις προαναφερθείσες αποφάσεις Sportgoods, σκέψεις 39 έως 43, και Kia Motors και Broekman Motorships κατά Επιτροπής, σκέψεις 36 και 37). Πάντως, η υποβολή τέτοιας αιτήσεως στην Επιτροπή προϋποθέτει την ύπαρξη της σχετικής οφειλής, η δε προσφεύγουσα έχει άλλα μέσα έννομης προστασίας για να αμφισβητήσει την ύπαρξη της οφειλής αυτής, μεταξύ άλλων κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ), 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

26 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς η προσφεύγουσα δεν δύναται να θέσει υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη του χρέους αντιντάμπινγκ.

27 Κατόπιν των ανωτέρω ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

28 Ο παρών λόγος ακυρώσεως έχει δύο σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αρνούμενη να αναγνωρίσει εν προκειμένω την ύπαρξη «ειδικής καταστάσεως». Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν μπορεί να της προσαφθεί δόλος ή προφανής αμέλεια.

Επί του πρώτου σκέλους

— Επιχειρήματα των διαδίκων

29 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παράβαση που της προσάπτεται είναι «καθαρά τυπική» και δεν έχει πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος κατά το άρθρο 204 του τελωνειακού κώδικα.

30 Δεύτερον, ισχυρίζεται ότι η υπαγωγή των σχετικών εισαγωγών σε δασμούς αντιντάμπινγκ απλώς και μόνον λόγω του ότι η από τον εξαγωγέα τιμολόγηση στον εγκατεστημένο στην Κοινότητα πρώτο αποδέκτη δεν παρέχει στον εισαγωγέα τη δυνατότητα να αποδείξει ότι δεν καταστρατηγήθηκαν τα μέτρα αντιντάμπινγκ βαίνει πολύ πέραν των στόχων της εφαρμοστέας ρυθμίσεως. Προβάλλει αναντιστοιχία μεταξύ των στόχων του κανονισμού 3319/94, όπως περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις του, και του κειμένου του κανονισμού αυτού. Υποστηρίζει ότι ο εξαγγελλόμενος στην αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού 3319/94 σκοπός του κοινοτικού νομοθέτη ήταν να αποφευχθεί η καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ με τη δημιουργία εισαγωγικών κυκλωμάτων που περιλαμβάνουν την παρέμβαση ενδιαμέσων εταιριών εγκατεστημένων σε τρίτες χώρες. Τούτο δεν μπορούσε να συμβεί εν προκειμένω, καθόσον ο πρώτος που αγόρασε από τον Πολωνό εξαγωγέα ήταν μια γαλλική εταιρία. Κατά την προσφεύγουσα, αν ο κοινοτικός νομοθέτης ήθελε να αποκλείσει κάθε είδος κυκλώματος τριών εταιριών, οι αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 3319/94 δεν θα όριζαν τον σκοπό του νομοθετήματος αυτού περιοριζόμενες μόνο στα «εισαγωγικά κυκλώματα μέσω εταιριών τρίτων χωρών».

31 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον εκτιθέμενο στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως ισχυρισμό της Επιτροπής ότι, αποσυρόμενη εκουσίως από το «ορατό» από τις τελωνειακές αρχές εμπορικό κύκλωμα, η Evertrade ανέκτησε πλήρη ελευθερία σχετικά με την τιμή που της είχε τιμολογηθεί και έτσι στέρησε τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές από κάθε δικαίωμα σχετικά με μια ενδεχόμενη μείωση της τιμής εκ των υστέρων. Διατείνεται ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές, αν είχαν αμφιβολίες ως προς την τιμή που η Evertrade κατέβαλε στη ZAP, μπορούσαν να εξακριβώσουν την τιμή αυτή σύμφωνα με το άρθρο 65 του γαλλικού τελωνειακού κώδικα. Δεν είναι λυσιτελές το επιχείρημα που αντλείται από τη δυνατότητα της Evertrade να επιτύχει εκ των υστέρων μείωση της τιμής. Συγκεκριμένα, αφενός, ο κίνδυνος απάτης είναι πανομοιότυπος ανεξαρτήτως του αν αυτός που αναγράφηκε ως εισαγωγέας είναι εκείνος που αγόρασε απ' ευθείας τα εμπορεύματα στην Πολωνία. Αφετέρου, σε περίπτωση απάτης, η Evertrade θα υπέκειτο βάσει του άρθρου 399 του γαλλικού τελωνειακού κώδικα σε πανομοιότυπες ποινές είτε υπό την ιδιότητα του αυτουργού, αν οι τελωνειακές διασαφήσεις είχαν υποβληθεί επ' ονόματί της, είτε υπό την ιδιότητα του αναμεμειγμένου στην απάτη, στην περίπτωση που οι εισαγωγές είχαν γίνει επ' ονόματι του αγοραστή της.

32 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επικαλείται το γεγονός ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 παρουσιάζει ερμηνευτικές δυσχέρειες και ότι στα κράτη μέλη πολύ μεγάλος αριθμός επιχειρηματιών και τελωνειακών αρχών έχει ερμηνεύσει εσφαλμένως τη διάταξη αυτή. Σημειώνει ότι το από 12 Δεκεμβρίου 2000 έγγραφο

της γαλλικής Γενικής Διευθύνσεως Τελωνείων και Εμμέσων Φόρων, το οποίο την πληροφόρησε ότι η αίτησή της διαγραφής διαβιβάστηκε στην Επιτροπή (βλ. τη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως), αναγνώριζε εν προκειμένω την ύπαρξη ειδικής καταστάσεως, καθόσον η τιμή εισαγωγής των εμπορευμάτων δεν ήταν μικρότερη της προβλεπόμενης από τον κανονισμό 3319/94 ελάχιστης τιμής και καθόσον η διάθεση στην κατανάλωση επ' ονόματι του τελικού αποδέκτη, με τιμολόγιο που είχε εκδώσει ο Γάλλος ενδιάμεσος, δικαιολογούσε μόνο την επιβολή του ειδικού δασμού.

33 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ερμηνεύει το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 υπό την έννοια ότι καθιερώνει δύο χωριστούς δασμούς. Αφενός, προβλέπει έναν μεταβλητό δασμό ίσο με τη διαφορά μεταξύ της ανερχόμενης σε 89 ECU ελάχιστης τιμής εισαγωγής και της τιμής cif στα σύνορα της Κοινότητας συν τον δασμό του Κοινού Δασμολογίου ανά τόνο προϊόντος, εφόσον η τιμή cif είναι μικρότερη των 89 ECU και εφόσον οι εισαγωγές τιμολογήθηκαν απ' ευθείας από την εταιρία ZAP στον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα. Αφετέρου, ο ειδικός δασμός των 19 ECU ανά τόνο προβλέπεται όταν η εταιρία αυτή δεν χρέωσε απ' ευθείας τον εισαγωγέα. Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν καθορίζει τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου του ντάμπινγκ όταν η τιμή που τιμολογήθηκε από την εταιρία ZAP είναι μεγαλύτερη των 89 ECU ανά τόνο. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το βάσιμο της απόψεως της Επιτροπής ότι, στην περίπτωση αυτή, ο δασμός αντιντάμπινγκ ισχύει καθόσον ο Πολωνός εξαγωγέας δεν χρέωσε απ' ευθείας τον εισαγωγέα. Συγκεκριμένα, αφενός, η διάταξη αυτή μπορεί να ερμηνευθεί και υπό την έννοια ότι κάνει διάκριση μόνο για την περίπτωση που η τιμή cif είναι μικρότερη της ελάχιστης τιμής των 89 ECU και, αφετέρου, η αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού 3319/94 δεν είναι ρητή, καθόσον κάνει λόγο για ένα «επίπεδο το οποίο θα επιτρέψει στην κοινοτική βιομηχανία να αυξήσει τις τιμές της σε αποδοτικά επίπεδα» και αναφέρει ότι ο ειδικός δασμός υπολογίζεται «για να αποτραπεί η καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ». Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η ίδια αιτιολογική σκέψη κάνει λόγο για «την ύπαρξη αριθμού εισαγωγικών κυκλωμάτων μέσω εταιριών τρίτων χωρών», κατάσταση που δεν υφίσταται εν προκειμένω.

34 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η μικροδιαφάνεια (microfiche) του τελωνειακού δασμολογίου σχετικά με την περί ης πρόκειται δασμολογική κλάση συντηρεί τη σύγχυση αυτή.

35 Υπογραμμίζει ότι, κατά συνέπεια, εν προκειμένω υφίσταται ειδική κατάσταση η οποία συνίσταται στο γεγονός ότι λόγω ενός «κοινού σφάλματος ερμηνείας» του άρθρου 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 ζήτησε απαλλαγή από δασμούς αντιντάμπινγκ για εμπορεύματα που πληρούσαν όλες τις αντικειμενικές προϋποθέσεις της απαλλαγής αυτής, επιλέγοντας να τα θέσει σε ελεύθερη κυκλοφορία επ' ονόματι τελικών αποδεκτών ενώ έπρεπε να τα θέσει σε ελεύθερη κυκλοφορία επ' ονόματι της εταιρίας Evertrade, και ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές, οι οποίες καταχώρισαν τις διασαφήσεις μόνο μετά από εξέταση των εμπορευμάτων και των εγγράφων που τα συνόδευαν, θεώρησαν ότι δικαιολογούνταν η επιλογή του πρόσθετου κωδικού TARIC και η συνακόλουθη απαλλαγή.

36 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι εν προκειμένω αποκλείεται η ύπαρξη ειδικής καταστάσεως καθόσον απροσδιόριστος αριθμός επιχειρηματιών βρίσκεται στην ίδια κατάσταση. Εκθέτει ότι η ιδιαιτερότητα της καταστάσεώς της απορρέει από το γεγονός ότι η τιμή cif στα κοινοτικά σύνορα με την οποία τα εισαχθέντα εμπορεύματα πωλήθηκαν από τη ZAP είναι σαφώς μεγαλύτερη από την κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 ελάχιστη τιμή εισαγωγής και ότι τα εμπορεύματα τιμολογήθηκαν από τη ZAP σε μια γαλλική εταιρία, την Evertrade, της οποίας η λογιστική μπορούσε να εξεταστεί ελεύθερα από τους Γάλλους τελωνειακούς ελεγκτές. Τέτοιες συνθήκες δεν υπήρξαν για απροσδιόριστο αριθμό επιχειρηματιών.

37 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά την εισαγωγή των εμπορευμάτων, οι τελωνειακές διασαφήσεις έγιναν χωρίς περιορισμό δεκτές από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές, οι οποίες είχαν πλήρη γνώση των συνθηκών υπό τις οποίες έγινε η εισαγωγή.

38 Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι τα εμπορεύματα πέρασαν από το στάδιο 1 (όπως πιστοποιεί το γεγονός ότι οι διασαφήσεις έφεραν τη σφραγίδα «CIR1»), το οποίο συνεπάγεται υλικό έλεγχο και έλεγχο βάσει εγγράφων. Προσθέτει ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές είδαν ότι υπέβαλε τις διασαφήσεις συμπληρώνοντας την ένδειξη της δασμολογικής κλάσεως με τον πρόσθετο κωδικό TARIC 8793, ο οποίος αντιστοιχούσε στις εισαγωγές που

τυγχάνουν απαλλαγής των δασμών αντιντάμπινγκ, και όχι τον πρόσθετο κωδικό TARIC 8795, ο οποίος ίσχυε για τις εισαγωγές της ZAP που δεν μπορούσαν να τύχουν της απαλλαγής αυτής. Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές ανέγραψαν στις διασαφήσεις την ένδειξη «ACD» και όχι την ένδειξη «reconnu» («αναγνωρισμένο») συνεπάγεται ότι έλεγξαν τα έγγραφα που είχαν επισυναφθεί στις διασαφήσεις αυτές.

39 Κατά συνέπεια, οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές έπρεπε να διαπιστώσουν, αφενός, ότι η ZAP, η οποία στη διασάφηση αναφερόταν ως αποστολέας, δεν ήταν η εταιρία η οποία είχε εκδώσει το συνημμένο στη διασάφηση αυτή τιμολόγιο, δηλαδή η Evertrade, και, αφετέρου, ότι ο αναγραφόμενος πρόσθετος κωδικός TARIC δεν μπορούσε να γίνει δεκτός λαμβανομένων υπόψη της υπάρξεως του τιμολογίου της εταιρίας Evertrade και του γεγονότος ότι η δηλωθείσα αξία απέρρεε από το τιμολόγιο αυτό. Μόνες τους υπέπεσαν σε σφάλμα δεχόμενες, υπό τις συνθήκες αυτές, την απαλλαγή από τους δασμούς αντιντάμπινγκ επί των εμπορευμάτων.

40 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν δύναται, χωρίς να υποπέσει σε αντίφαση, να ισχυριστεί, αφενός, ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δεν όφειλαν να εξακριβώσουν ότι οι τελωνειακές διασαφήσεις είναι σύμφωνες με τη ρύθμιση, μεταθέτοντας έτσι σε εκ των υστέρων ελέγχους τη στοιχειωδέστερη εξέταση του νομοτύπου της διασαφήσεως, και, αφετέρου, ότι το γεγονός ότι η Evertrade δεν εμφανίστηκε ως εκείνος που εισήγαγε απ' ευθείας τα εμπορεύματα από την Πολωνία τής έδωσε τη δυνατότητα να καταστρατηγήσει τη ρύθμιση. Για να μη γίνει δεκτό το ενδεχόμενο αυτό αρκούσε απλώς και μόνον, κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο, να εξακριβωθεί η τιμή που είχε όντως καταβάλει η Evertrade. Εξάλλου, εν προκειμένω, η Evertrade απέστειλε τα σχετικά τιμολόγια στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές με την πρώτη αίτηση των τελευταίων.

41 Υπογραμμίζει ότι το γεγονός ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δέχθηκαν χωρίς κανένα σχόλιο την κατατεθείσα στις 22 Αυγούστου 1996 πρώτη διασάφηση δεν μπορούσε παρά να την οδηγήσει να καταθέσει υπό τις ίδιες συνθήκες και τις επόμενες διασαφήσεις.

42 Τέλος, η προσφεύγουσα προσθέτει, στο υπόμνημά της απαντήσεως, ότι και το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τελωνειακού κώδικα συνηγορεί υπέρ της διαγραφής των δασμών.

43 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται σε ειδική κατάσταση.

44 Πρώτον, όσον αφορά τον φερόμενο τυπικό χαρακτήρα της παραβάσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ιδίως ότι η προσφεύγουσα δεν δύναται να επικαλεστεί λυσιτελώς το άρθρο 204 του τελωνειακού κώδικα. Επαναλαμβάνει ότι «οι αποφάσεις για τη διαγραφή δασμών τις οποίες λαμβάνει για λόγους επιεικείας δεν έχουν ως αντικείμενο να διατυπωθεί κρίση επί της υπάρξεως τελωνειακής οφειλής». Το προαναφερθέν άρθρο 204 καθορίζει έναν από τους τρόπους γενέσεως τελωνειακής οφειλής.

45 Δεύτερον, η Επιτροπή αμφισβητεί τη λυσιτέλεια των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας με τα οποία προβάλλεται ότι η υπαγωγή των σχετικών εισαγωγών σε δασμούς αντιντάμπινγκ βαίνει πέραν των στόχων του κανονισμού 3319/94 και ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού παρουσιάζει ερμηνευτικές δυσχέρειες.

46 Εν προκειμένω, ισχυρίζεται ότι οι δύο ακόλουθες «ουσιώδεις αρχές» διέπουν τις διαγραφές δασμών για λόγους επιεικείας. Αφενός, κατά την Επιτροπή, μια αντικειμενικής φύσεως περίσταση η οποία αφορά απροσδιόριστο αριθμό επιχειρηματιών δεν δημιουργεί ειδική κατάσταση υπό την έννοια της ρήτρας επιεικείας (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 1987, 58/86, Coopérative agricole d'approvisionnement des Avirons, Συλλογή 1987, σ. 1525, σκέψη 22). Αφετέρου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα τυχόν σφάλματα ή οι τυχόν ανεπάρκειες των διοικητικών αρχών καθιστούν δυνατή την εφαρμογή της ρήτρας επιεικείας μόνον όταν τα πιο πάνω σφάλματα ή οι πιο πάνω ανεπάρκειες ανάγκασαν έναν επιχειρηματία να υποστεί ένα οικονομικό βάρος το οποίο δεν μπορεί να αμφισβητήσει με κανένα μέσο δικαστικής προστασίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 1987, 244/85 και 245/85, Cerealmangimi και Italgrani κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 303, σκέψη 17).

47 Η Επιτροπή θεωρεί ότι τυχόν αναντιστοιχία μεταξύ των στόχων του κανονισμού 3319/94, όπως εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις του, και του γράμματος του κανονισμού αυτού δεν μπορεί να δημιουργήσει ειδική κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού.

48 Στο ίδιο πνεύμα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τυχόν δυσχέρεια ερμηνείας του κανονισμού 3319/94 δεν θέτει την προσφεύγουσα σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους λοιπούς επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα, καθόσον η δυσχέρεια αυτή επηρεάζει απροσδιόριστο αριθμό επιχειρηματιών.

49 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο στόχος του εναλλακτικού τρόπου υπολογισμού του δασμού αντιντάμπινγκ δεν έχει σχέση με το είδος των πράξεων που την αφορούν πρέπει να απορριφθεί, καθόσον «όλα τα κυκλώματα τριών εταιριών στα οποία μετέχει ένας ενδιάμεσος είναι εκείνα που εμφανίζουν τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως ενός "μεταβλητού" δασμού αντιντάμπινγκ (που στηρίζεται σε μια ελάχιστη τιμή)».

50 Προσθέτει ότι είναι αλυσιτελές το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η τιμή που η ZAP τιμολόγησε στην Evertrade είναι μεγαλύτερη της ελάχιστης τιμής εισαγωγής. Η επιβολή του ειδικού δασμού αντιντάμπινγκ ήταν δικαιολογημένη καθόσον υφίστατο αβεβαιότητα ως προς την τιμή που καταβλήθηκε στον παραγωγό ή στον εξαγωγέα. Σημειώνει ότι, «αποσυρόμενη εκουσίως από το ορατό από τις τελωνειακές αρχές εμπορικό κύκλωμα (με το να μη προβεί η ίδια στον εκτελωνισμό), η Evertrade ανέκτησε πλήρη ελευθερία όσον αφορά την τιμή που της είχε τιμολογηθεί, στερώντας έτσι το τελωνείο εισαγωγής από κάθε δικαίωμα ελέγχου μιας ενδεχόμενης εκπτώσεως που [η Evertrade] μπορούσε να ζητήσει και να λάβει εκ των υστέρων από τον Πολωνό προμηθευτή».

51 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντλήσει επιχειρήματα από το γεγονός ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δέχθηκαν τις σχετικές τελωνειακές διασαφήσεις. Προβάλλοντας διάφορα επιχειρήματα, αρνείται ότι εν προκειμένω οι πιο πάνω αρχές υπέπεσαν μόνες τους σε σφάλμα.

52 Πρώτον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά την εισαγωγή, αντιθέτως προς αυτό που προβάλλει η προσφεύγουσα, οι τελωνειακές διασαφήσεις δεν έγιναν χωρίς περιορισμό δεκτές από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, διατείνεται ότι είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι η αναγραφή

της ενδείξεως «ACD» στις τελωνειακές διασαφήσεις συνεπάγεται έλεγχο των εγγράφων που είχαν επισυναφθεί σ' αυτές. Η αναγραφή αυτή σημαίνει μόνον ότι οι διασαφήσεις έγιναν δεκτές ως σύμφωνες με τις απαιτήσεις της τελωνειακής νομοθεσίας. Η Επιτροπή σημειώνει ότι, στο πλαίσιο της αποδοχής μιας διασαφήσεως, οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές περιορίζονται να εξακριβώσουν ότι όντως συμπληρώθηκαν όσα έπρεπε υποχρεωτικώς να συμπληρωθούν στη διασάφηση και ότι προσκομίστηκαν τα έγγραφα που επιτακτικώς έπρεπε να επισυναφθούν στη διασάφηση. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω οι αρμόδιες τελωνειακές περιορίστηκαν να εξακριβώσουν την ύπαρξη των εγγράφων και όχι το περιεχόμενο των τελευταίων. Δεν έγινε ενδελεχής έρευνα των εγγράφων αυτών ούτε υλική έρευνα του εμπορεύματος κατά τον εκτελωνισμό.

53 Κατά την Επιτροπή, η ένδειξη «στάδιο 1» στις τελωνειακές διασαφήσεις δεν συγκρούεται με τις διαπιστώσεις αυτές, αλλά αντιθέτως τις ενισχύει. Σημειώνει ότι στο «στάδιο 1» το τελωνείο κάλλιστα δύναται να προβεί σε υλικό έλεγχο του εμπορεύματος, αλλά εν προκειμένω δεν προέβη σε τέτοιον έλεγχο, πράγμα που δείχνει η ένδειξη «ACD». Η διενέργεια ενδελεχούς ελέγχου βάσει εγγράφων γίνεται στο «στάδιο 2», στο οποίο η τελωνειακή διαδικασία δεν έφθασε εν προκειμένω.

54 Δεύτερον, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι μόνον τα σφάλματα που απορρέουν από ενεργητική συμπεριφορά των αρμοδίων αρχών ή από πταισματική αδράνειά τους, όταν η παραμικρή παρέμβαση θα παρείχε τη δυνατότητα να αποκαλυφθεί μια παρανομία, επιτρέπουν να μη γίνει εκ των υστέρων είσπραξη τελωνειακών δασμών. Τούτο αποκλείει τα σφάλματα που προκλήθηκαν από ανακριβείς διασαφήσεις του οφειλέτη (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-348/89, Mecanarte, Συλλογή 1991, σ. I-3277, σκέψεις 23 και 26).

55 Επομένως, κατά την Επιτροπή, απλώς και μόνον το γεγονός ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δέχθηκαν ως σύννομη μια τελωνειακή διασάφηση δεν δημιουργεί ειδική κατάσταση, ακόμη και αν όλα τα στοιχεία που καθιστούσαν δυνατό να αποκαλυφθεί το μη σύννομο της διασαφήσεως βρίσκονταν στην κατοχή των τελωνειακών αρχών στο χρονικό σημείο που έγινε δεκτή η διασάφηση.

56 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν δύναται να αντλήσει επιχειρήματα από το γεγονός ότι το τελωνείο της Rouen δέχθηκε χωρίς σχόλια την πρώτη διασάφηση. Παρατηρεί ότι παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν δύναται να τύχει επικλήσεως όταν δεν υφίστανται συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις που δόθηκαν από τις διοικητικές αρχές (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Τ-571/93, Lefebvre κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2379, σκέψη 72). Η Επιτροπή υποστηρίζει και ότι η προσφεύγουσα, ως εκτελωνιστής, δεν μπορούσε να έχει αμφιβολίες ως προς τη σημασία της ενδείξεως «ACD», οπότε δεν μπορούσε να έχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη σχετικά με την αρχική αποδοχή των τελωνειακών της διασαφήσεων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

57 Από το κείμενο του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι η επιστροφή εισαγωγικών δασμών εξαρτάται από δύο σωρευτικές προϋποθέσεις, και συγκεκριμένα, πρώτον, την ύπαρξη ειδικής καταστάσεως και, δεύτερον, την έλλειψη δόλου ή προφανούς αμέλειας του ενδιαφερομένου. Κατά συνέπεια, είναι αρκετό να λείπει μία από τις δύο προϋποθέσεις για να πρέπει να μη γίνει δεκτή η επιστροφή των δασμών (βλ., στο ίδιο πνεύμα, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιανουαρίου 2000, Τ-290/97, Mehibas Dordtselaan κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-15, σκέψη 87).

58 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι υφίστανται στοιχεία «ικανά να αποτελέσουν ειδική κατάσταση που προκύπτει από περιστάσεις ως προς τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου», υπό την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως, όταν, υπό το φως του σκοπού της ρήτρας επιεικείας, διαπιστώνονται στοιχεία τα οποία μπορούν να θέσουν τον αιτούντα σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με τους λοιπούς επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα (προαναφερθείσα απόφαση Trans-Ex-Import, σκέψη 22, και απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, C-253/99, Bacardi, Συλλογή 2001, σ. I-6493, σκέψη 56).

59 Όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 παρουσιάζει ερμηνευτικές δυσχέρειες (βλ. ιδίως τις σκέψεις 32 έως 35 της παρούσας αποφάσεως) και ότι στα κράτη μέλη πολύ μεγάλος αριθμός επιχειρηματιών και τελωνειακών αρχών έχει ερμηνεύσει εσφαλμένως τη διάταξη αυτή, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το κείμενό της δεν παρουσιάζει αξιόλογες δυσχέρειες.

60 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 καθιερώνει, αφενός, ένα μεταβλητό δασμό αντιντάμπινγκ ο οποίος επιβάλλεται όταν οι εισαγωγές που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία έχουν απ' ευθείας τιμολογηθεί σε μη συνδεδεμένο εισαγωγέα από ορισμένους εξαγωγείς ή παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην Πολωνία, και μεταξύ αυτών από την εταιρία ZAP, αρκεί η τιμή cif στα κοινοτικά σύνορα συν τον δασμό του Κοινού Δασμολογίου να είναι μικρότερη από την ανερχόμενη σε 89 ECU ανά τόνο προϊόντος ελάχιστη τιμή εισαγωγής και, αφετέρου, έναν ειδικό ή πάγιο δασμό ο οποίος ισχύει όταν οι εισαγωγές που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν τιμολογήθηκαν απ' ευθείας στον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα.

61 Από τον κανονισμό 3319/94 προκύπτει ότι, αντιθέτως προς τον μεταβλητό δασμό που προβλέπεται από το άρθρο 1, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, ο ειδικός δασμός που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας διατάξεως επιβάλλεται ανεξαρτήτως της διαφοράς μεταξύ της τιμής cif στα κοινοτικά σύνορα και της ανερχόμενης σε 89 ECU ελάχιστης τιμής εισαγωγής, όταν οι εισαγωγές που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν τιμολογήθηκαν απ' ευθείας στον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα.

62 Η καθιέρωση ειδικού δασμού οφείλεται στη βούληση του κοινοτικού νομοθέτη, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού 3319/94, να αποφευχθεί με κάθε τρόπο η καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ μέσω εισαγωγών που δεν τιμολογούνται απ' ευθείας στον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα από συγκεκριμένους εξαγωγείς ή παραγωγούς. Έτσι, το άρθρο 1, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3319/94 αφορά τις καταστάσεις όπου δεν υπήρξε απ' ευθείας τιμολόγηση προς τον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα από τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό, προκειμένου να αποκλειστεί κάθε είδος κυκλώματος τριών εταιριών που θα μπορούσε να δημιουργήσει κίνδυνο καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ.

63 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι τα τρία φορτία που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία από την προσφεύγουσα στις 22 και 23 Αυγούστου και στις 17 Σεπτεμβρίου 1996 δεν τιμολογήθηκαν απ' ευθείας από τη ZAP στις παραλήπτριες εταιρίες, αλλά τιμολογήθηκαν για πρώτη φορά από τη ZAP στην Evertrade πριν τιμολογηθούν από την τελευταία στις παραλήπτριες εταιρίες. Κατά συνέπεια, εφόσον η ZAP δεν τιμολόγησε απ' ευθείας τα εμπορεύματα στις παραλήπτριες εταιρίες, η κατάσταση αυτή σαφώς εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3319/94.

64 Η εκτίμηση αυτή δεν δύναται να τεθεί υπό αμφισβήτηση από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η υπαγωγή των σχετικών εισαγωγών σε δασμούς αντιντάμπινγκ βαίνει πέραν των στόχων του κανονισμού 3319/94, καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, εν προκειμένω δεν υπήρξε καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ και η τιμή που καταβλήθηκε από την Evertrade μπορούσε να εξακριβωθεί.

65 Συγκεκριμένα, πρώτον, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η προσφεύγουσα δεν δύναται να θέσει υπό αμφισβήτηση στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς την ύπαρξη του χρέους αντιντάμπινγκ. Επομένως, είναι αλυσιτελή τα σχετικά με την τιμή που η Evertrade πράγματι κατέβαλε στη ZAP επιχειρήματα που η προσφεύγουσα προέβαλε στο πλαίσιο του παρόντος λόγου ακυρώσεως.

66 Δεύτερον, όπως προεκτέθηκε στις σκέψεις 59 έως 62, ο κανόνας του άρθρου 1, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3319/94 δεν παρουσιάζει αξιόλογη ερμηνευτική δυσχέρεια και θεσπίστηκε για να διαφυλαχθεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων του κανονισμού, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ με τη χρησιμοποίηση εισαγωγικών κυκλωμάτων τριών εταιριών, τα οποία δύνανται μεταξύ άλλων να αυξήσουν τεχνητώς τις τιμές cif στα κοινοτικά σύνορα καθιστώντας δυνατό να αποφευχθεί δολίως ο μεταβλητός δασμός του άρθρου 1, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3319/94. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί η ύπαρξη καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ προκειμέ-

νου να έχει εφαρμογή το άρθρο 1, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 3319/94. Αντιθέτως, από τον κανονισμό 3319/94 προκύπει ότι ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως τεκμαίρεται όταν οι εισαγωγές δεν τιμολογήθηκαν απ' ευθείας από τον παραγωγό ή τον εξαγωγέα σε μη συνδεδεμένο εισαγωγέα. Υπό τις συνθήκες αυτές, κάλλιστα ισχύει ο κατά τη διάταξη αυτή ειδικός δασμός που ανέρχεται σε 19 ECU ανά τόνο προϊόντος που βεβαιώθηκε από τη ZAP.

67 Ακόμη και αν υποτεθούν αποδεδειγμένες οι φερόμενες δυσχέρειες ερμηνείας του άρθρου 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, οι δυσχέρειες αυτές δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την ύπαρξη περιστάσεων ικανών να δημιουργήσουν ειδική κατάσταση όσον αφορά την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω δυσχέρειες θα επηρέαζαν κατά τον ίδιο τρόπο όλους τους επιχειρηματίες που εισάγουν μείγμα ουρίας και νιτρικού αμμωνίου σε υδατικά ή αμμωνιακά διαλύματα προελεύσεως Πολωνίας και δεν θα έθεταν την προσφεύγουσα σε εξαιρετική κατάσταση σε σχέση με πολλούς άλλους επιχειρηματίες.

68 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη περιστάσεων ικανών να δημιουργήσουν ειδική κατάσταση υπό την έννοια του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού.

69 Όσο για την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με τον αμιγώς τυπικό χαρακτήρα της παραβάσεως που της προσάπτεται, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με το κείμενο του άρθρου 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 και λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της διατάξεως αυτής, η προϋπόθεση περί απ' ευθείας τιμολογήσεως προς τον μη συνδεδεμένο εισαγωγέα από τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό, προκειμένου να καταστεί δυνατή η επιβολή μεταβλητού δασμού αντιντάμπινγκ, δεν έχει, αντιθέτως προς αυτό που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, αμιγώς τυπικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, η παραγνώριση της προϋποθέσεως αυτής έχει πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία του τελωνειακού καθεστώτος, καθόσον η ύπαρξη διαφόρων εισαγωγικών κυκλωμάτων δύναται να αυξήσει τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ.

70 Επιπλέον, όπως ορθώς ισχυρίστηκε η Επιτροπή, η έλλειψη απ' ευθείας τιμολογήσεως δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των παραβάσεων που δεν έχουν πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος, κατάλογο ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 859 του εκτελεστικού κανονισμού, υπό το φως του οποίου πρέπει να ερμηνεύεται το άρθρο 204 του τελωνειακού κώδικα (βλ., στο ίδιο πνεύμα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1999, C-48/98, Söhl & Söhlke, Συλλογή 1999, σ. I-7877, σκέψη 43).

71 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι σχετικές διασαφήσεις δεν έπρεπε να γίνουν δεκτές από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές δεδομένου ότι η πολωνική εταιρία που αναγράφεται στις διασαφήσεις ως αποστολέας δεν είναι ίδια με την εταιρία που εξέδωσε τα τιμολόγια που επισυνάφθηκαν στις διασαφήσεις αυτές.

72 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση της μεταχειρίσεως που οι γαλλικές αρχές επιφύλαξαν στα σχετικά έγγραφα, και συγκεκριμένα της αναγραφής της ενδείξεως «ACD» στις διασαφήσεις. Όπως η Επιτροπή εξέθεσε αμυνόμενη (βλ. τις σκέψεις 52 και 53 της παρούσας αποφάσεως), η ένδειξη αυτή σημαίνει μόνον ότι όντως συμπληρώθηκαν όσα έπρεπε υποχρεωτικώς να συμπληρωθούν και ότι προσκομίστηκαν τα έγγραφα που έπρεπε επιτακτικώς να έχουν επισυναφθεί στη διασάφηση αυτή. Κατά συνέπεια, η θέση των τριών φορτίων σε ελεύθερη κυκλοφορία κατόπιν της αναγραφής της ενδείξεως αυτής δεν αποτελεί βεβαίωση από τις γαλλικές τελωνειακές αρχές του κύρους ή της ακρίβειας των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στις σχετικές διασαφήσεις ή στα συνημμένα σε αυτές έγγραφα και δεν εμπόδιζαν τις γαλλικές τελωνειακές αρχές να προβούν σε εκ των υστέρων εξακρίβωση των στοιχείων αυτών με γνώμονα τις προϋποθέσεις σχετικά με τον κωδικό TARIC τον οποίο η προσφεύγουσα ανέφερε επ' ονόματι του εισαγωγέα.

73 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ZAP, η οποία είναι ένας από τους Πολωνούς εξαγωγείς ή παραγωγούς που αφορά ειδικά το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 και της οποίας τα προϊόντα μπορούσαν να πληγούν με μεταβλητό δασμό αντιντάμπινγκ αν πληρούνταν ορισμένες προϋποθέσεις, ανεγράφη στις διασαφήσεις ως εξαγωγέας και ότι εταιρίες που εδρεύουν στη Γαλλία ανεγράφησαν ως παραλήπτριες. Επιπλέον, ο κωδικός TARIC 8793, ο οποίος ίσχυε όταν οι εισαγωγές που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία τιμολογήθηκαν απ'

ευθείας σε εισαγωγέα μη συνδεδεμένο με έναν από τους εξαγωγείς ή τους παραγωγούς που αναφέρει ο κανονισμός 3319/94 και είναι εγκατεστημένοι στην Πολωνία, αναγράφεται στις σχετικές διασαφήσεις. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η παρανομία σχετικά με την τήρηση των αναγκαίων προϋποθέσεων για την επιβολή μεταβλητού δασμού αντιντάμπινγκ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 3319/94 έγκειται στο γεγονός ότι στις τελωνειακές διασαφήσεις δεν επισυνάφθηκαν τιμολόγια απ' ευθείας μεταξύ της ZAP και των παραληπτριών εταιριών.

74 Πρέπει να επισημανθεί και ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρόκειται για κατά λάθος κατάθεση εσφαλμένων τιμολογίων αντί των ενδεδειγμένων τιμολογίων, δηλαδή των απ' ευθείας τιμολογίων μεταξύ του Πολωνού εξαγωγέα και των παραληπτριών εταιριών. Συγκεκριμένα, η ZAP δεν εξέδωσε τιμολόγια έναντι των παραληπτριών εταιριών, καθόσον οι επίμαχες πράξεις έγιναν σε δύο στάδια (βλ. τη σκέψη 8 της παρούσας αποφάσεως).

75 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι στις περιστάσεις αυτές οι γαλλικές τελωνειακές αρχές δεν είχαν καμία υποχρέωση να απορρίψουν τις σχετικές διασαφήσεις και ότι οι πιο πάνω αρχές δεν υπέπεσαν μόνες τους σε σφάλμα όταν ανέγραψαν την ένδειξη «ACD» στις εν λόγω διασαφήσεις πριν προβούν σε ενδελεχή εξέταση των πληροφοριών που περιέχονταν στις διασαφήσεις και της συνοχής των πληροφοριών αυτών με εκείνες που απέρρεαν από την εξέταση των τιμολογίων που είχαν επισυναφθεί στις πιο πάνω διασαφήσεις. Συγκεκριμένα, πρέπει να επισημανθεί ότι ο εισαγωγέας και ο εκτελωνιστής που ενεργεί για λογαριασμό του είναι υπεύθυνοι για τις πληροφορίες που περιέχονται στις σχετικές διασαφήσεις. Έτσι, αν από ενδελεχή εξέταση προκύψει ότι οι σχετικές πληροφορίες είναι εσφαλμένες, τούτο παρά ταύτα δεν θα συνεπάγεται ότι λόγω της αναγραφής της ενδείξεως «ACD» οι γαλλικές τελωνειακές αρχές υπέπεσαν σε σφάλμα κατά τη θέση των σχετικών προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία.

76 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα αιτιάται τις γαλλικές τελωνειακές αρχές ότι, λόγω της χωρίς σχόλια αποδοχής τής από 22 Αυγούστου 1996 πρώτης διασαφήσεως της προσφεύγουσας, την οδήγησαν να καταθέσει υπό τις ίδιες συνθήκες τις επόμενες διασαφήσεις (βλ. τη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως), πρέπει να υπομνησθεί ότι εν προκειμένω κατατέθηκαν μόνον τρεις διασαφήσεις εντός χρονικού διαστήματος

μικροτέρου του μηνός και συγκεκριμένα μεταξύ της 22ας Αυγούστου και της 17ης Σεπτεμβρίου 1996 (βλ. τη σκέψη 9 της παρούσας αποφάσεως). Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το βραχύ αυτό διάστημα δεν έδωσε στις γαλλικές αρχές τη δυνατότητα να προβούν σε ενδελεχή εξέταση της πρώτης διασαφήσεως και στη συνέχεια να ανακαλύψουν πριν από την κατάθεση των επομένων διασαφήσεων το σφάλμα που περιεχόταν στην πρώτη διασάφηση.

77 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν οι γαλλικές τελωνειακές αρχές κατά τη θέση των τριών φορτίων σε ελεύθερη κυκλοφορία είχαν προβεί σε ενδελεχέστερη εξέταση των κατατεθέντων από την προσφεύγουσα εγγράφων και είχαν ανακαλύψει το σφάλμα που η προσφεύγουσα είχε διαπράξει στα έντυπα όσον αφορά τον χρησιμοποιηθέντα κωδικό TARIC, το γεγονός αυτό δεν θα μετέβαλλε ούτε το υποστατό των εμπορικών πράξεων που έλαβαν χώρα εν προκειμένω ούτε το ότι τα φορτία αυτά έγιναν το αντικείμενο διπλής τιμολογήσεως, πρώτα μεταξύ της ZAP και της Evertrade και μετά μεταξύ της εταιρίας αυτής και των παραληπτριών εταιριών, οπότε μπορούσε να επιβληθεί πάγιος δασμός αντιντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, θεωρώντας ότι οι περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως δεν δημιουργούν ειδική κατάσταση υπό την έννοια της ρήτρας επιεικείας και του άρθρου 905 του εκτελεστικού κανονισμού, δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

78 Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του παρόντος λόγου ακυρώσεως.

79 Εφόσον λείπει μία από τις σωρευτικές προϋποθέσεις που το άρθρο 905 του εκτελεστικού κανονισμού θέτει για την επιστροφή εισαγωγικών δασμών, παρέλκει να εξεταστεί το άλλο σκέλος του παρόντος λόγου ακυρώσεως.

80 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως απορρίπτεται.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται τυπικό ελάττωμα της επίδικης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

81 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι νομότυπη, καθόσον δεν αναφέρει την προσφεύγουσα. Διατείνεται ότι η μοναδική ένδειξη που καθιστά δυνατό να θεωρηθεί ότι η απόφαση αυτή έχει εφαρμογή επί της προσφεύγουσας συνίσταται στο ότι το ποσό των δασμών που αφορά η επίδικη απόφαση πλησιάζει το ποσό που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως διαγραφής. Τούτο είναι ακόμη περισσότερο επιζήμιο για την προσφεύγουσα καθόσον πρόκειται για ατομική απόφαση που δεν μπορεί να έχει γενικό χαρακτήρα.

82 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση είναι σύννομη και ότι δεν ελήφθη κατά παράβαση ουσιώδους τύπου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

83 Πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, ουδεμία διάταξη του άρθρου 905 επ. του εκτελεστικού κανονισμού, τα οποία καθιερώνουν τη διαδικασία διαγραφής δασμών κατ' εφαρμογήν της ρήτρας επιεικείας, υποχρεώνει την Επιτροπή να διευκρινίσει στην απόφαση που λαμβάνεται κατόπιν της διαδικασίας αυτής το όνομα εκείνου που ζήτησε τη διαγραφή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το κράτος μέλος στο οποίο ανήκει η τελωνειακή αρχή αποφάσεως είναι εκείνο που φέρει την υπόθεση στην Επιτροπή προς ρύθμιση. Στη συνέχεια, η απόφαση της Επιτροπής ως προς το αν υφίσταται ειδική κατάσταση κοινοποιείται στο σχετικό κράτος μέλος.

84 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ότι η επίδικη απόφαση της ανακοινώθηκε από τις γαλλικές τελωνειακές αρχές. Επιπλέον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή, με έγγραφο της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι όντως έλαβε την αίτησή της για τη διαγραφή εισαγωγικών δασμών, που διαβιβάστηκε από τις γαλλικές αρχές, και της γνωστοποίησε την από την Επιτροπή ανάλυση της υποθέσεως προκειμένου η προσφεύγουσα να μπορέσει να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας. Επιπλέον, η Επιτροπή σημείωσε στο έγγραφο αυτό ότι η αίτηση διαγραφής καταχωρίστηκε υπό τα στοιχεία REM 06/01, δηλαδή υπό τα ίδια στοιχεία που αναφέρει η επίδικη απόφαση. Κατά συνέπεια, τα στοιχεία αυτά έδωσαν στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να συνδέσει με κάθε βεβαιότητα την αίτηση διαγραφής, που οι γαλλικές αρχές έφεραν στην Επιτροπή, με την επίδικη απόφαση.

85 Κατόπιν των ανωτέρω ο παρών λόγος ακυρώσεως δεν είναι βάσιμος, οπότε πρέπει να απορριφθεί.

86 Κατά συνέπεια, εφόσον ουδείς από τους λόγους ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως έγινε δεκτός, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

87 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

Lindh García-Valdecasas Cooke

Mengozzi Martins Ribeiro

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 21 Σεπτεμβρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

P. Lindh